PL

Jeden spacer z psem, który trwa pięć lat

Kilka ulic warszawskiego Grochowa. Ta sama trasa pokonywana codziennie podczas spaceru z psem.

Jak długo można utrzymać fotograficzną ciekawość na tym samym fragmencie rzeczywistości?

Podstawową zasadą staje się zmuszanie zużytego materiału do dalszej pracy. Ograniczenia dostarcza codzienność.

Odrealnione światło staje się kolejnym wytrychem do pracy. Zakłóca oczywistość przestrzeni, naciąga rzeczywistość i jednocześnie wyznacza redakcyjną oś zestawu.

———

CZ

Jedna procházka se psem, která trvá pět let

Několik ulic varšavského Grochova. Stejná trasa procházená každý den během venčení psa.

Jak dlouho lze udržet fotografickou zvědavost na stejném fragmentu reality?

Základním principem se stává nutit opotřebovaný materiál k další práci. Omezení přináší každodennost.

Odrealněné světlo se stává dalším paklíčem k práci. Narušuje samozřejmost prostoru, natahuje realitu a zároveň určuje redakční osu souboru.